

КРИЗА УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ

Олійник Т.І., доктор економічних наук, професор,
Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3312-3133>

Линник В.В., здобувач вищої освіти,
Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

Глобальні виклики, що з'являються на тлі сучасних політичних, економічних і природних змін, спричиняють серйозні кризи в управлінні. У такій ситуації управлінські системи часто виявляються не підготовленими до масштабів і складності кризових ситуацій, що проявляється у відсутності скоординованих стратегій, нездатності оперативно реагувати на нові загрози, а також дефіциті ресурсів для їх подолання.

Одним із досліджень, що аналізує ефективність державного управління під час глобальних викликів, є аналітична записка «Аналіз проблем стійкості України до глобальних ризиків у контексті ефективності державного управління» підготовлена Національним інститутом стратегічних досліджень. Вона аналізує проблеми державного управління України, включаючи питання нечіткого розмежування повноважень між органами влади, кадрові виклики, та недостатню ефективність реформ у контексті управління ризиками та кризами [1].

Метою проведеного дослідження було виявлення проблем які виникають в управлінні в умовах глобальних викликів та пропозицій щодо їх вирішення.

Розглянемо, які основні проблеми можуть виникати в управлінні в умовах глобальних наслідків:

- неефективність взаємодії між державними структурами та громадськістю;
- відсутності належних механізмів прогнозування й управління ризиками;
- політична поляризація та брак довіри до урядів ускладнюють прийняття управлінських рішень та їх реалізацію на місцях.

Одним із важливих аспектів кризи управління в умовах глобальних викликів є потреба в більш гнучких і адаптивних моделях управління. Сучасні виклики не обмежуються лише однією галуззю чи територією. Це стосується як національних урядів, так і міжнародних організацій, що мають знаходити спільні шляхи

розв'язання криз та інтегрувати кращі практики для забезпечення глобальної безпеки та стабільності.

Неефективність взаємодії між державними структурами та громадськістю. Взаємодія позначає сумісну дію кількох суб'єктів, за якої результат дії одних впливає на інші. У контексті державного управління, це стосується взаємодії між державними структурами та громадськістю. Однак, неефективність цієї взаємодії стає суттєвою проблемою, коли комунікація між органами влади і громадянами не забезпечує належного рівня обміну інформацією, підтримки та реагування на потреби суспільства. Функціонування та розвиток держави потребують злагодженої співпраці між державними інституціями та громадськістю. Однак, у багатьох випадках ця взаємодія не досягає бажаного рівня ефективності через недостатнє залучення громадян до процесу прийняття рішень, низький рівень прозорості дій влади, а також брак механізмів зворотного зв'язку. В Україні характер цієї взаємодії значною мірою визначається відсутністю належного розподілу повноважень між органами виконавчої влади та інституціями громадянського суспільства. Це призводить до слабкої координації дій та взаємної недовіри, особливо в умовах делегування функцій та відповідальності. Ефективна взаємодія між державними структурами та громадськістю повинна будуватися на принципах прозорості, відкритості, врахування інтересів обох сторін та відповідальності за прийняті рішення. Неефективність цього процесу перешкоджає розвитку демократії, що, своєю чергою, знижує рівень довіри до влади та породжує суспільну апатію або протестні настрої [2].

Відсутність належних механізмів прогнозування й управління ризиками. Державні установи щоденно стикаються з різноманітними ризиками, що можуть вплинути на досягнення їхніх цілей, завдань і планів. Однак, відсутність належних механізмів прогнозування й управління ризиками стає серйозною перешкодою для забезпечення ефективної діяльності установ, особливо у сфері використання бюджетних коштів. Управління ризиками має важливе значення для прийняття управлінських рішень з урахуванням невизначеностей та потенційних подій, які можуть мати вплив на досягнення цілей. Однак, без впровадження системних і логічних підходів до цього процесу установи часто виявляються нездатними передбачити можливі загрози або реагувати на них вчасно. Відсутність належних механізмів прогнозування ризиків призводить до непередбачуваних наслідків, які можуть загрожувати стабільності діяльності та досягненню запланованих результатів. Успішне управління ризиками вимагає застосування чітко визначених методів,

що враховують середовище функціонування установи, специфіку її завдань, повноважень, а також інструментарій, який використовується для організації процесів. Відсутність цих елементів створює «прогалини» в системі управління, що ускладнює своєчасне виявлення ризиків та ефективне реагування на них [3].

Політична поляризація та недовіра до урядів значно ускладнюють процес ухвалення та впровадження управлінських рішень, особливо на місцевому рівні. Поляризація загострює розбіжності між політичними силами та різними групами інтересів, що ускладнює досягнення згоди та компромісів. Це затягує процес прийняття рішень, а самі рішення часто стають результатом взаємних поступок, які не завжди відповідають реальним потребам суспільства [4].

Низький рівень довіри до уряду, зумовлений тим, що громадяни відчують неврахування їхніх інтересів, знижує підтримку урядових ініціатив на місцевому рівні. Відсутність довіри ускладнює реалізацію управлінських рішень, оскільки громади можуть не лише не підтримувати, але й активно протидіяти урядовим заходам. Це суттєво впливає на ефективність державних програм і реформ, оскільки без активної співпраці на місцях досягти національних цілей стає складніше. Політична поляризація та недовіра до урядів є серйозними викликами для стабільності та ефективності управління, особливо в кризових ситуаціях [5].

Отже, в умовах сучасних глобальних викликів, ефективне управління стає критично важливим для забезпечення стабільності та розвитку держави. Однак кризи, спричинені політичною поляризацією, відсутністю довіри до урядів, недоліками у прогнозуванні та управлінні ризиками, суттєво ускладнюють цей процес. Неefективність взаємодії між державними структурами та громадськістю перешкоджає формуванню продуктивних стратегій, що відповідають реальним потребам суспільства. Відсутність належних механізмів управління ризиками збільшує непередбачуваність і ускладнює реагування на нові загрози. Подолання цих проблем вимагає системного підходу до управління, зокрема, підвищення прозорості, залучення громадськості до прийняття рішень та розвитку ефективних механізмів ризик-менеджменту. Це сприятиме не лише підвищенню ефективності державних програм, але й зміцненню довіри громадян до влади, що є основою для подолання криз і забезпечення стабільного розвитку.

Література:

1. Аналіз проблем стійкості України до глобальних ризиків у контексті ефективності державного управління.
URL: <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/nacionalna-bezpeka/analiz-problem-stiykosti-ukraini-do-globalnikh-rizikiv-u-konteksti> (дата звернення: 15.02.2025).
2. Неєфективність взаємодії між державними структурами та громадськістю.
URL: https://epidruchniki.com/content/2050_58vzaemodiya_v_organah_pyblichnogo_ypravlinnya.html (дата звернення: 15.02.2025).
3. Методичний посібник щодо аспектів управління ризиками, як складової системи внутрішнього контролю у розпорядника бюджетних коштів. *Міністерство фінансів України*.
URL: <https://mof.gov.ua/uk/download/page/4180> (дата звернення: 15.02.2025).
4. Політична поляризація та недовіра до урядів.
URL: <https://www.pravda.com.ua/columns/2021/12/11/7317070/> (дата звернення: 15.02.2025).
5. В Україні найнижчий у світі рівень довіри до влади.
URL: <https://www.dw.com/uk/в-україні-найнижчий-у-світі-рівень-довіри-до-влади-дослідження/a-48008771> (дата звернення: 15.02.2025).

ІНСТРУМЕНТИ ЦИФРОВІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ У ЗАКЛАДАХ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ

Величко Є.Г., аспірант,
Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна
Пенкіна Н.М., кандидат технічних наук, доцент,
Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0125-4275>
Михайлова М.В., кандидат економічних наук, доцент,
Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-1700-4687>

За останнє десятиліття індустрія гостинності стала свідком трансформаційних змін, спричинених швидким технологічним прогресом. Цифровізація змінила принципи роботи готелів і ресторанів, дозволивши оптимізувати процеси, покращити клієнтський досвід і оптимізувати загальне управління.

За сучасних умов, коли очікування клієнтів постійно змінюються, готелі та ресторани звертаються до цифрових рішень, щоб залишатися конкурентоспроможними та ефективними. Цифрові системи бронювання стали незамінними в індустрії гостинності. Через веб-сайт